

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. II. Affectus secundus Amoris erga Crucifixum, sui que totius oblationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

§. II.

Affectus secundus Amoris erga Crucem
fixum, sui que totius oblationis.

A Urea crux passi, crux lectule dure, Tonantem
Nobile sopiti funus amoris habes. (da
Et genitus lachrymas moriens dat sanguinis unguentum
Et niveo, & roseo perpluit imbres sinus.
Exoptata mihi toties, & amabilis ornus!
In tua crux hæres brachia scriptus eo.
Pignus habes vitæ, quis rupes crederet inter
Delicias vitæ posse latere meæ?
Hoc super insomnes clivo, noctesque diesque
Excubias vigili lumina fidus agam.
Hac statione vigil te nostræ gaudia vitæ
Nocte tenebo vigil, luce tenebo vigil.
Nō mea Bethlemios jam quærunt vota penatibus
Natus ubi rigido stramine fleuit amor.
Fascia non ultra constringit parva lacertos,
Nec referat gelidos vile mapale lares.
Dum tener in vestra vagiret Pusio bruma
Quam mihi Bethlemiae chara caverna spectabat
Jam pretiosa suis rapuit me Golgotha saxis,
Et rapuere animum tristibus antra jugis.

Tesque

Tesqua cadavereis albentia saxa sepulchris!
 Num vestro poterat limine vita mori?
 Aspera saxa quidē, sed amica cacumina mortis,
 Saxa semiramiam chloride grata magis.
 Digna coli lachrymis, redimiri digna rosetis
 O juga milleno fidere digna coli.
 Golgotha te video, pretiosi scena doloris!
 Golgothae quantum profuit ora jugi.
 Nulla quidē vestras diffunditur umbra per oras,
 Nec Dryas ambrosiam digerit ossa manu.
 Quam facies inamena jugi, quod squalida vestras
 Obsidet o tumuli! mortis imago lares!
 Nulla sepulchrales pomona perambulat aedes,
 Et procul hinc celeris mellea penna Noti.
 Attamen his legitur mea vita recondita saxis,
 Leniter & nivea rupe quiescit amor.
 Quam facies speciosa jugi, quod vita coronat,
 Quanta cadavereus gaudia clivus alit!
 Justitiae Titan vestris procumbit in antris,
 Culmina passuri culmina grata Dei.
 Non ego vos posthac libitinae dixero clivum;
 Albet ubi niveis ossa pompa thoris,
 Non ego vos dicam funesta cubilia mortis,
 Tristis ubi extremam Parca recumbat humo.
 Non ego vos dicam lachrymosa theatra dolorum,
 Quam tegit exanimis squalida tumba sinus:
 Non

Non ego funereas vos posthac dixero rupes,
 Quà rigeant mæstis funera sparsa vijs.
 Vos ego Lucinæ credam cunabula, vitam,
 Sit moritura licèt, culmina vestra dabunt.
 Vos ego depingam rediviva rosaria solis
 Occiduis vestro Sol redit ore jugi.
 Vos ego describam speciosa palatia vitæ,
 Illo, quo moritur, vita renata jugo est.
 Vos ego grande canam devictâ morte theatrum
 Quod roseis teneat gressibus actor amor.
 Quæsitum toties, & amabile culmen amanti
 O desiderijs scena parata meis!
 Accedo propius gratissima limina vitæ,
 Ecce manum, amplexu brachia junte meo
 Golgothei Dryades me pallida Golgotha
 Rupe sub hac posthac incola tutus agam.
 Et dum me stringit redivivum, vita lacertis
 E cruce, jungo meum cor, crucis hospes et

